

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelycke en Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Antwerpen, 1638

Osculetur me osculo oris sui. Cant. I. Op de wijze: Komt Schepper H.
Geest.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55104)

Osculetur me osculo oris sui.

Cant. 1.

Op de wijze:

Komt Schepper H. Geest. p. 224.

MEt een kuss' van uw' mondt
 Maecht my/o Godt/ghesondt:
 Want boven aerdtſchen wijne/
 Solaes of medecijne/
 Uw' borsten zijn vol vzeughden
 Wel-riekende van deughden.
 O heb ick/Heer/ghesindt/
 Uw' liefde my verſindt:
 Ick wensch u meer te minnen/
 Ot al mijn kracht en sinnen:
 Ick roep' tot u met ſanghe:
 Laet my meer liefd' ontfanghen.
 Wat is my op aerdt-rjck/
 In Hemel desghelijck/
 Dat my magh contenteeren?
 Vernoegen mijn begeeren/
 Soo ick u/mijn Beminde/
 Hier of daer niet en vinde.
 Om u ick liever kies
 Armoed'/en groot verlies:
 Dan ſonder u ſeer machtigh
 Te zjn/ of rjck en prachtigh:
 Liever den Hemel derven

Van

Dan sonder u te erben.
 Want waer ghy Heere zyt
 Daer is Hemelsch solijt:
 Gaet ghy u absenteeren/
 Soo moet ick vzeuchd' ontbeeren:
 Met weenen en met suchten
 Sal ick tot u dan vluchten.
 Wat is mijn meeste vzeughd/
 Solaes ende gheneught?
 Waer staet vast mijn betrouwen
 Daer ick alleen op bouwe?
 't Zyn niet de creaturen;
 Ghy zyt het t' alder uren.
 Als ick met u magh zyn
 Geen lyden dunckt my pijn:
 't Zy waer ick dan magh wesen/
 Dyz sal ick zyn van vzeesen:
 Geen dingh kan my dan deeren:
 Voldaen is mijn begheeren.
 Niemandt weet ick voozwaer
 Die my in lyden swaer
 Als ghy/soud' moghen helpen/
 Mijn dzyck en dzyesheyt stelpen:
 Want als ghy vliedt uptwendigh/
 Is alle mensch ellendigh.
 Wat ick aenhooz/aenschouw'/
 't Maectt my gheen vzeughd/ maer
 rouw.
 't Gheboelen/Kiecken/Smaken/
 Magh my al niet vermaken.

In u is mijn welluste/
 Solaes/ en al mijn ruste.
 Want ghy/ o Heere Godt/
 Alleen zyt 't hooghste lot:
 Goet/soet/ schoon boven maten/
 De edelste van staten/
 Fonteyn van alle goeden/
 Die mijne ziel kan voeden.
 Daerom niet rust mijn geest
 In 's wereldds wild forseest/
 In uw' giften of gaden/
 Die my niet kunnen laben:
 Doo; dat ick na dit sterben
 Gens rust in u magh erven.
 O Jesu/ Bzince mijn/
 Wanneer sal die tijdt zyn!
 Dat ick/ van liefden droncken/
 In u sal zyn versoncken:
 Want u t'aen-hanghen repne/
 Vermaecht mijn ziel allepne.

Dilectus meus mihi & ego illi.

Cant. 2.

Op de wijse

Komt menschen schoon verciert, p. 187.

Mijn lief is mijn/en ick ben zyn/
 Die my so dicmael trueren/ doet:

Als